

	<p style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</p> <p style="text-align: center;">Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 1^ο Τεύχος 17 Πέμπτη 23 Μαΐου 2024</p> <p style="text-align: center;">Σίμωνος Ζηλωτοῦ Ἀποστόλου ἐκ τῶν 12 Ἀποστόλων (10^η Μαΐου π. ἡμ.)</p>
---	---	--

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου

(Ἰωάννη. ε', 1-15)

Μετὰ ταῦτα ἦν ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοᾶς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιῆς ἐγένετο ὃς δὴποτε κατείχετο νοσήματι. Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Απεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγειρε, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν

κράβαττον. Απεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ἤδει τίς ἐστὶν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῆ.

Μετάφραση

Ὑστερα ἀπὸ αὐτὰ οἱ Ἰουδαῖοι εἶχαν μία γιορτή, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβηκε στὰ Ἱεροσόλυμα. Κοντὰ στὴν προβατικὴ πύλη, στὰ Ἱεροσόλυμα, ὑπάρχει μία δεξαμενὴ μὲ πέντε στοῆς, ποὺ ἐβραϊκὰ ὀνομάζεται Βηθεσδά. Σ'αὐτές τὶς στοῆς κείτονταν πολλοὶ ἄρρωστοι, τυφλοὶ, κουτσοί, παράλυτοι, ποὺ περίμεναν νὰ ἀναταραχθεῖ τὸ νερὸ γιὰτί, ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ, ἓνας ἄγγελος Κυρίου κατέβαινε στὴ δεξαμενὴ κι ἀνατάραζε τὰ νερά, ὅποιος, λοιπὸν ἔμπαινε πρῶτος μετὰ τὴν ἀναταραχὴ τοῦ νεροῦ, αὐτὸς γινόταν καλά, ὅποια κι ἂν ἦταν ἡ ἀρρώστεια ποὺ τὸν ταλαιπωροῦσε. Ἐκεῖ ἦταν καὶ ἓνας ἄνθρωπος, ἄρρωστος τριάντα ὀκτὼ ὀλόκληρα χρόνια. Ὅταν τὸν εἶδε ὁ Ἰησοῦς κατάκοιτο, τὸν ρώτησε «Θέλεις νὰ γίνεις καλά;» Ἦξερε πὼς ἦταν ἔτσι γιὰ πολὺν καιρὸ «Κύριε» τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ ἄρρωστος, «δὲν ἔχω κανέναν νὰ μὲ βάλει στὴ δεξαμενὴ μὴνὶς ἀναταραχθοῦν τὰ νερά, ἔτσι, ἐνῶ ἐγὼ προσπαθῶ νὰ πλησιάσω μόνος μου, πάντοτε κάποιος ἄλλος κατεβαίνει στὸ νερὸ πρὶν ἀπὸ μένα». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέει «Σήκω πάνω, πάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ περπάτα». Κι ἀμέσως ὁ ἄνθρωπος ἔγινε καλά, σήκωσε τὸ κρεβάτι του καὶ περπατοῦσε. Ἡ μέρα ποὺ ἔγινε αὐτὸ ἦταν Σάββατο. Ἐλεγαν, λοιπὸν, οἱ Ἰουδαῖοι ἄρχοντες στὸ θεραπευμένο : «Εἶναι Σάββατο, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σηκώνεις τὸ κρεβάτι σου». Αὐτὸς ὅμως τοὺς ἀπάντησε : «Ἐκεῖνος ποὺ μ' ἔκανε καλά, ἐκεῖνος μοῦ εἶπε ἴπάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ περπάτα». Τὸν ρώτησαν: «Ποιὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ σοὺ εἶπε ἴπάρε το καὶ περπάτα»; Ὁ θεραπευμένος ὅμως δὲν ἤξερε νὰ πεῖ ποιὸς ἦταν, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς εἶχε φύγει

ἀπαρατήρητος ἐξαιτίας τοῦ πλήθους ποῦ ἦταν μαζεμένο ἐκεῖ. Ἀργότερα ὁ Ἰησοῦς τὸν βρῆκε στὸ ναὸ καὶ τοῦ εἶπε : «Βλέπεις, ἔχεις γίνει καλά ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα μὴν ἀμαρτάνεις, γιὰ νὰ μὴν πάθεις τίποτα χειρότερο». Ὁ ἄνθρωπος ἔφυγε ἀμέσως κι ἀνάγγειλε στοὺς Ἰουδαίους ἄρχοντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν αὐτός ποῦ τὸν γιάτρεψε.

Ἀπόστολος Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου

(Πράξ. Θ' 32-42)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὔρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτῶ κατακείμενον ἐπὶ κραβάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰᾶταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θεὶς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μετάφραση

Περνώντας ο Πέτρος απ' όλες αυτές τις εκκλησίες, κατέβηκε και στους χριστιανούς που κατοικούσαν στη Λύδδα. Εκεί βρήκε κάποιον άνθρωπο που λεγόταν Αινέας. Αυτός ήταν οκτώ χρόνια κατάκοιτος, επειδή ήταν παράλυτος. Ο Πέτρος του είπε : «Αινέα σε γιατρεύει ο Ίησούς Χριστός. Σήκω και στρώσε το κρεβάτι σου». Κι αυτός άμέσως σηκώθηκε. Όλοι όσοι κατοικούσαν στη Λύδδα και στο Σάwarna τον είδαν και δέχτηκαν τον Ίησού για Κύριό τους.

Στην Ίόπη ήταν μια μαθήτρια που την έλεγαν Ταβιθά -στα Έλληνικά σημαίνει «Δορκάδα». Αυτή είχε κάνει πολλές αγαθοεργίες και έλεημοσύνες . Εκείνες τις ημέρες συνέβη να αρρωστήσει και να πεθάνει. Την έλουσαν, λοιπόν, και την έβαλαν στο άνώγειο. Η Λύδδα ήταν κοντά στην Ίόπη, και, όταν οι μαθητές άκουσαν ότι ο Πέτρος ήταν εκεί, του έστειλαν δύο άντρες και τον παρακαλούσαν να πάει σε αυτούς όσο γίνεται πιο γρήγορα. Αυτός ξεκίνησε και πήγε μαζί τους. Μόλις έφτασε, τον ανέβασαν στο άνώγειο. Άμέσως τον περικύκλωσαν όλες οι χήρες κλαίγοντας και δείχνοντάς του τα ρούχα που είχε φτιάξει γι' αυτούς ή Δορκάδα όσο ζούσε. Ο Πέτρος τότε τους έβγαλε όλους έξω, γονάτισε και προσευχήθηκε. Κατόπιν γύρισε στη νεκρή και της είπε: «Ταβιθά, σήκω πάνω». Αυτή άνοιξε τα μάτια της, και όταν είδε τον Πέτρο άνασηκώθηκε. Ο Πέτρος της έδωσε το χέρι του και τη σήκωσε. Ύστερα φώναξε τους πιστούς και τις χήρες και τους την παρουσίασε ζωντανή. Αυτό έγινε γνωστό σε όλη την Ίόπη, και πολλοί πίστεψαν στον Κύριο.

Σχολιασμός Ευαγγελίου

Τρίτη Κυριακή από το Πάσχα σήμερα και η ευαγγελική περικοπή είναι παρμένη από το πέμπτο κεφάλαιο του κατά Ίωάννην Ευαγγελίου. Μας περιγράφει ένα μεγάλο θαύμα του Κυρίου μας, την θεραπεία του παραλύτου, ο οποίος βασανιζόταν επί τριάντα οκτώ ολόκληρα χρόνια.

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ἀνέβηκε ὁ Ἰησοῦς στὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ κάποια γιορτὴ ἢ ὁποῖα γινόταν. Ὑπῆρχε στὰ Ἱεροσόλυμα, κοντὰ στὴν πύλη τῶν προβάτων, μία κολυμβήθρα, ὀνομαζόμενη στὰ Ἑβραϊκὰ Βηθσεδᾶ, ἢ ὁποῖα εἶχε πέντε στοές. Σὲ αὐτὲς τὶς στοές ἦταν ξαπλωμένος μεγάλος ἀριθμὸς ἀσθενῶν, τυφλῶν, χωλῶν, παραλυτικῶν, οἱ ὅποιοι περίμεναν νὰ κινηθεῖ τὸ νερό. Ἄγγελος κατέβαινε, κατὰ καιροὺς καὶ τάραζε τὸ νερό. Ὁ πρῶτος πὺν ἔμπαινε μέσα, μετὰ τὴν ταραχὴ τοῦ νεροῦ, θεραπεύονταν ἀπὸ ὁποιαδήποτε νόσημα κι ἂν ὑπέφερε. Ὑπῆρχε ἐκεῖ καὶ ἓνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἦταν ἄρρωστος ἐπὶ τριάντα ὀκτὼ χρόνια.

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶδε ἐκεῖ κατάκοιτο καὶ κατάλαβε ὅτι εἶχε πολὺ καιρὸ ἐκεῖ, τοῦ λέει: «Θέλεις νὰ γίνεις ὑγιής;». Τοῦ ἀπάντησε τότε ὁ ἀσθενής: «Κύριε, δὲν ἔχω ἄνθρωπο νὰ μὲ βάλει στὴν κολυμβήθρα, ὅταν τὸ νερὸ ταραχθεῖ καὶ, ἐνῶ ἔρχομαι, πηγαίνει ἄλλος πρὶν ἀπὸ ἐμένα». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέει: «Σήκω πᾶρε τὸ κρεβάτι σου καὶ περπάτα». Καὶ ἀμέσως ἔγινε ὑγιής ὁ ἄνθρωπος καὶ σήκωσε τὸ κρεβάτι του καὶ περπατοῦσε. Ἡ ἡμέρα ἦταν Σάββατο. Ἔλεγαν τότε οἱ Ἰουδαῖοι σὲ αὐτὸν πὺν θεραπεύθηκε: «Εἶναι Σάββατο δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ σηκώνεις τὸ κρεβάτι σου». Αὐτὸς τοὺς ἀπάντησε: «Ἐκεῖνος πὺν μὲ ἔκανε ὑγιὴ ἐκεῖνος μοῦ εἶπε: «Σήκωσε τὸ κρεβάτι σου καὶ περπάτα». Ἀλλὰ δὲν ἤξερε ποιὸς τὸν θεράπευσε, διότι ὑπῆρχε πολὺς κόσμος στὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ ὁ Ἰησοῦς ξέφυγε. Ὑστερα τὸν βρῆκε στὸν Ναὸ ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ εἶπε: «Κοίτα, ἔγινες ὑγιής, μὴν ἀμαρτάνεις πλέον, γιὰ νὰ μὴν σοῦ συμβοῦν χειρότερα». Ἐφυγε τότε ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπε στοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι αὐτὸς πὺν τὸν ἔκανε ὑγιή.

Στὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου του, ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης μᾶς ἀναφέρει ὅτι τὰ θαύματα πὺν ἔκανε ὁ Κύριος ἦταν τόσα πολλὰ πὺν δὲν θὰ ἔφταναν ὅλα τὰ βιβλία τοῦ κόσμου γιὰ νὰ γραφοῦν. Αὐτὰ τὰ ὁποῖα ὅμως περιγράφονται καὶ στὰ τέσσερα Εὐαγγέλια ἔχουν ὅλα χαρακτήρα διδακτικὸ, δὲν εἶναι ἀπλῶς περιγραφὲς γεγονότων.

Οί Ευαγγελιστές, με τὰ θαύματα τὰ ὅποια περιγράφουν, μᾶς διδάσκουν τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ μέσα ἀπὸ τὰ παραδείγματα τῶν ἀνθρώπων ποὺ εὐεργετοῦνται ἀπὸ τὸν Κύριο. Καὶ ἡ σημερινή, λοιπόν, εὐαγγελικὴ περικοπὴ δὲν ἀποτελεῖ ἐξαίρεση.

Τὸ βασικότερο συμπέρασμα, στὸ ὅποιο καταλήγουμε ἀπὸ τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο, εἶναι παράλληλα καὶ τὸ πιὸ δύσκολο γιὰ νὰ ἀποδεχθοῦμε. Καὶ εἶναι τὸ ὅτι ἡ αἰτία τῶν κακῶν ποὺ μᾶς βρίσκουν εἶναι ἡ ἁμαρτία. Ἡ ἀνάπτυξη τῆς ἐπιστήμης, τῆς ἰατρικῆς καὶ τῶν τεχνολογιῶν μᾶς ἔχει κάνει νὰ βλέπουμε τὰ πράγματα ἀπὸ μιὰ πιὸ ὑλιστικὴ ματιὰ καὶ μᾶς φαίνεται παράδοξο τὸ ὅτι ἡ πνευματικὴ μας κατάσταση μπορεῖ νὰ εὐθύνεται γιὰ τὴν σωματικὴ μας.

Κι ὅμως, ὅλοι ξέρουμε ὅτι, ὅταν ἓνας ἄνθρωπος πάσχει, ἡ καλὴ διάθεση, ἡ ψυχικὴ του ἡρεμία παίζει σημαντικὸ ρόλο στὴν καταπολέμηση τῆς ἀσθένειας. Εἶναι, μάλιστα, συνήθης πρακτικὴ τῶν γιατρῶν νὰ μὴν λένε τὸ πρόβλημα στὸν ἴδιο τὸν ἀσθενῆ, γιὰ νὰ μὴν ἀπογοητευτεῖ καὶ χάσει τὸ κουράγιο του νὰ παλέψει. Ἐκεῖ μποροῦμε νὰ τὸ πιστέψουμε. Ὅταν ὅμως πᾶμε νὰ σκεφτοῦμε ὅτι μπορεῖ ἡ ἁμαρτία μας νὰ παίζει κι αὐτὴ ρόλο στὴν σωματικὴ μας κατάσταση, ἐκεῖ δυσκολευόμαστε.

Αὐτό μᾶς λέει, ὅμως, ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς στὸ τέλος τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς. «Κοίτα, ἔγινες ὑγιής. Μὴν ἁμαρτάνεις πλέον, γιὰ νὰ μὴν σοῦ συμβοῦν χειρότερα» λέει στὸν θεραπευμένο ἄνθρωπο. Τώρα εἶσαι καλά, γιατρεύτηκες, τοῦ λέει. Τώρα ποὺ γιάτρεψε ὁ Θεάνθρωπος καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ σου, εἶσαι καλά. Τώρα ποὺ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας ἔφυγε ἀπὸ πάνω σου, μπορεῖς νὰ σηκώσεις καὶ τὸ κρεβάτι σου καὶ νὰ περπατήσεις. Μὴν ἁμαρτάνεις ὅμως ξανά, γιατί θὰ σοῦ συμβοῦν χειρότερα. Κράτησε τὴν ψυχὴ σου καθαρὴ καὶ θὰ ἀκολουθήσει καὶ τὸ σῶμα σου.

Καὶ τί θὰ πεῖ αὐτό, θὰ σκεφτεῖ κάποιος; Μήπως ὁ Θεὸς μᾶς τιμωρεῖ κάθε φορὰ ποὺ κάνουμε ἁμαρτίες; Ἐκεῖ πάει τὸ μυαλό μας, γιατί ἔχουμε κάνει ἓναν πολὺ λανθασμένο συνδυασμό,

αὐτὸν τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν τιμωρία. «Θὰ μᾶς κάψει ὁ Θεός». Αὐτὴ δὲν εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς ἀγαπημένες μας φράσεις; «Θὰ μᾶς ρίξει στὴν κόλαση γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας. Θὰ μᾶς στείλει βάσανα καὶ τιμωρίες, γιατί εἴμαστε κακοὶ ἄνθρωποι».

Κακοὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ εἴμαστε, ἀλλὰ εὐθύνεται ὁ Θεὸς γιὰ τὰ βάσανα καὶ τὶς κακουχίες μας; Εὐθύνεται ὁ Θεὸς γιὰ τὸ ὅτι κινδυνεύουμε νὰ κολαστοῦμε; Ὁχι! Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι τιμωρός! Δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ Θεὸς νὰ λειτουργεῖ μὲ τέτοιο ἐκδικητικὸ τρόπο! Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη καὶ ἡ ἀγάπη δὲν μπορεῖ νὰ παράγει ἐκδίκηση. Εἶναι λάθος τὸ νὰ προσδίδουμε στὸν Θεὸ μία τόσο ἀρνητικὴ ιδιότητα.

Τί συμβαίνει τότε; Πῶς ἡ ἁμαρτία συνδέεται μὲ τὴν σωματικὴ μας κατάσταση; Αὐτὸ πού συμβαίνει ὅταν ἁμαρτάνουμε εἶναι ὅτι ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τὸ Θεὸν καὶ, κατ' ἐπέκταση, ἀπομακρυνόμαστε κι ἀπὸ τὴν προστασία Του. Ὅπως ἡ πρώτη ἁμαρτία τῶν Πρωτοπλάστων τοὺς ἀπομάκρυνε ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς παρέδωσε στὸν θάνατο, ἔτσι καὶ μὲ κάθε ἁμαρτία πού κάνουμε, κάθε φορὰ πού οὐσιαστικὰ γυρνᾶμε τὴν πλάτη στὸν Κύριο, χάνουμε καὶ ἓνα κομμάτι τῆς προστασίας πού μᾶς παρέχει.

Ὅσο κρατᾶμε τοὺς ἑαυτοὺς μας καθαρούς, ὅσο ἐπιλέγουμε τὸν Θεὸ καὶ ὄχι τὴν ἁμαρτία, τόσο θὰ ἀπολαμβάνουμε καὶ τῆς θείας εὐνοίας καὶ προστασίας. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἰησοῦς προειδοποιεῖ τὸν πρῶην παράλυτο νὰ μὴν ξαναμαρτήσῃ, γιὰ νὰ μὴν χάσῃ τὸ δῶρο πού τοῦ ἔχει κάνει.

Ἡ ἁμαρτία εἶναι ἓνα βᾶρος πού, μὲ τὴ θέλησή μας, βάζουμε στὴν ψυχὴ μας καὶ τὴν καθιστοῦμε παράλυτη. Κι ὅταν ἡ ψυχὴ μας εἶναι παράλυτη, τότε ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ τὸ σῶμα μας. Εὐχομαί ὁ Κύριός μας νὰ μᾶς πάρῃ τὸ βᾶρος ἀπὸ τὶς ψυχές μας. Εὐχομαί νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ ἔρθουμε σὲ πραγματικὴ μετάνοια, ὥστε, ὄντας καθαροί, νὰ μπορούμε νὰ ἀπολαμβάνουμε τὸ δῶρο τῆς θείας προστασίας.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Συναξάριον

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Σίμων ὁ Ζηλωτής

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Σίμων ὁ Ζηλωτής ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα μαθητὲς τοῦ Κυρίου καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰούδα τοῦ Λεββαίου. Εἶναι γνωστὸς καὶ μὲ τὸ προσωνύμιον «Κανανίτης», εἴτε γιατί ἦταν ἀπὸ τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ὁ Ἰησοῦς ἔκανε τὸ πρῶτο του θαῦμα, μετατρέποντας τὸ νερὸ σὲ κρασί, εἴτε γιατί ἡ ἑβραϊκὴ λέξις «κανανὰ» στὰ ἑλληνικὰ θὰ πεῖ ζηλωτής.

Στὴ Θεία Γραφή ὁ ζηλωτής λέγεται «άνηρ ἐπιθυμιῶν», ὁ ἄνθρωπος δηλαδή πὸ μέσα του καίει ὁ πόθος γιὰ ἀλήθεια, δικαιοσύνη καὶ ἐλευθερία, γιὰ ὅσα δηλαδή πρεσβεύει ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Σίμων ἦταν ἓνας πραγματικὸς ζηλωτής, ἄνθρωπος μὲ θέρμη μέσα του καὶ φόβο Θεοῦ. Καθὼς ἦταν μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ βίωσε καὶ ἔγινε αὐτόπτης μάρτυς τῆς τριετοῦς ἐπίγειας παρουσίας τοῦ Κυρίου μας καὶ κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου του. Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση, ὁ Σίμων ὁ Ζηλωτής μετὰ τὴν Πεντηκοστὴ κήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον στὴν Αἴγυπτον καὶ στὴν Ἀφρικὴ καὶ κατόπιν μαζί μὲ τὸν Ἰούδα τὸν Θαδδαῖο κήρυξε στὴν Μεσοποταμίαν καὶ στὴν Περσίαν ὅπου καὶ βρῆκε μαρτυρικὸ διὰ σταυροῦ θάνατον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'. Θείας πίστεως

Ζῆλος ἔνθεος, καταλαβὼν σε, τοῦ γνωσθέντος σοι, σαρκὸς ἐν εἶδει, ζηλωτὴν ἐν Ἀποστόλοις ἀνέδειξε καὶ τοῦ Δεσπότης ζηλώσας τὸν θάνατον, διὰ Σταυροῦ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας, Σίμων ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Παραινέσεις Αγίων

Η άκαταστασία της οικογένειας μπορεί να οφείλεται σέ σφάλματα του παρελθόντος

Καί σήμερα πολλοί έχουν πολέμους στά σπίτια τους, και άλλος μέν πολεμείται από τή γυναίκα του, άλλος δέ πολιορκείται από τό παιδί του, άλλος από τόν άδελφό του και άλλος ταπεινώνεται από τό δουλο του και ό καθένας λυπείται και δυσανασχετεί και μάχεται και πολεμάει και πολεμιέται, και κανείς δέν ζητάει λόγο από τόν έαυτό του, σκεπτόμενος ότι, άν δέν έσπερνε άμαρτίες, δέν θά φύτρωναν στό σπίτι του άγκάθια και τριβόλια. Άν δέν έκρυβε σπινθήρες άμαρτιών, δέν θά έπιανε φωτιά τό σπίτι του.

Τό ότι βέβαια τά κακά πού μās έρχονται είναι καρποί τών άμαρτιών μας και ό Θεός όρίζει δημίους συγγενείς έναντίον του άμαρτάνοντος, είναι μάρτυς ή Αγία Γραφή, από τήν όποία δέν ύπάρχει τίποτε ισχυρότερο. Σέ πολεμάει ή γυναίκα σου όταν μπαίνεις στο σπίτι σου, σέ ύποδέχεται σάν θηρίο, άκονίζει τή γλώσσα της σάν μαχαίρι;

Είναι λυπηρό βέβαια τό πράγμα, γιατί ή βοηθός σου έγινε αντίπαλος, όμως έρεύνησε τόν έαυτό σου, μήπως κατά τή νεανική σου ήλικία έδειξες μοντέρνα και έλευθεριάζουσα συμπεριφορά άπέναντι σέ κάποια γυναίκα, και τό τραύμα πού προξένησες σέ γυναίκα θεραπεύεται μέ γυναίκα και αυτή ή ίδια χειρουργεί τήν ξένη σαπισμένη πληγή. Και άν άκόμη δέν τό γνωρίζει αυτό αυτή πού χειρουργεί, όμως τό γνωρίζει ό γιατρός Θεός.

Γιατί Αυτός χρησιμοποίησε αυτήν έναντίον σου και σάν νυστέρι, Καί όπως ακριβώς τό νυστέρι δέν ξέρει αυτό πού κάνει, τή θεραπεία όμως μέ τό νυστέρι τήν ξέρει ό γιατρός, έτσι και άν άκόμη δέν γνωρίζει ή γυναίκα πού πληγώνει και ό άνδρας πού πληγώνεται τήν αίτία της πληγής, όμως ό Θεός, σάν γιατρός πνευματικός πού είναι, γνωρίζει τό συμφέρον του.

(Είς Ψαλμ. Γ', 2, MG 55,36-37)

Είναι χρήσιμη μία πνευματική ευκαιρία τήν εβδομάδα

Ἄς γράψουμε καί ἄς θεσπίσουμε γιά τόν ἑαυτό μας ἕνα νόμο ἀμετακίνητο καί ἀπαράβατο, καί γιά τίς γυναῖκες μας καί γιά τά παιδιά μας, δηλαδή μιά μέρα τῆς εβδομάδας ὀλόκληρη νά τήν ἀφιερώνουμε στήν ἀκρόαση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί στήν ἐμβάθυνση σ'αὐτά πού ἀκούσαμε.

(Εἰς Ματθ., ὁμιλ. Ε', 1, ΜΓ 57,55)

Ἡ οἰκογένεια νά εἶναι παλαίστρα καί γυμναστήριο

Ἄς γίνει τό σπίτι σου στίβος καί παλαίστρα ἀρετῆς, ὥστε, ἀφοῦ γυμνασθεῖς ἐκεῖ μέ ἐπιμέλεια, νά ἀντιμετωπίσεις μέ πολλή γνώση καί τέχνη τούς ἀνθρώπους τῆς ἀγορᾶς.

(Εἰς Ματθ., ὁμιλ. ΙΑ', 8, ΜΓ 57,201)

Ἀπαραίτητη ἡ πραότητα στήν οἰκογένεια

Ἡ πραότητα τῶν γονέων στά ἀτίθασα παιδιά τους μπορεῖ νά ἔχη θετικό ἀποτέλεσμα. Πολλές φορές ὁ πατέρας ὑποχωρεῖ σέ ἐπίμονες κακίες ἀνόσιου παιδιοῦ. Ὁ ἕνας ριγμένος στά ζάρια, ὁ ἄλλος στό ποτό καί σέ φλογισμένους ἔρωτες πού χάλασαν τά σπίτια. Ὁ ἄλλος σήκωσε χέρι στόν πατέρα. Ὁ καλός πατέρας κατάπιε τήν ὀργή του.

Πολλά ἀπό ὅσα βλέπουν οἱ γονεῖς κάνουν πῶς δέν τά βλέπουν ἀπό ἀγάπη πρός τά παιδιά τους. Ἡ πραότητα τοῦ πατέρα πάντοτε συγκρατεῖ τά παιδιά, ἐνῶ ἡ ἀλαζονεία γεννᾷ τό θράσος.

Δρώμενα

Έκδρομή Κατηχητικῶν Σχολείων 2024

Τὸ Σάββατο 18 Μαΐου 2024 πραγματοποιήθηκε ἡ ἐτήσια Μητροπολιτικὴ ἐκδρομὴ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης στὸν Ἀρχαιολογικὸ Χῶρο Πέλλας καὶ στὶς πηγὲς Ἀραβησοῦ. Στὴν ἐκδρομὴ συμμετεῖχαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νέοι καὶ πολύτεκνοι γονεῖς συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριο καὶ τοὺς ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας.

Ἀρχικά, οἱ ἐκδρομεῖς περιηγήθηκαν στοὺς ἐξωτερικοὺς Ἀρχαιολογικοὺς Χῶρους, τὰ μνημεῖα καὶ τὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Πέλλας. Συγκεκριμένα, ἐπισκέφτηκαν τοὺς δημόσιους ἐξωτερικοὺς χώρους, τὴν ἀρχαία ἀγορὰ, τὸ δημόσιο ἀρχεῖο καθὼς καὶ μνημεῖα τῆς τότε πρωτεύουσας τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων, ἐνῶ στὸ Μουσεῖο θαύμασαν εὐρήματα τοῦ Μακεδονικοῦ πολιτισμοῦ. Τελικὸς προορισμὸς τῆς ἐκδρομῆς ἦταν οἱ πηγὲς Ἀραβησοῦ στὴν Πέλλα, ἓνας μαγευτικὸς χῶρος πρασίνου, τὸν ὁποῖο μικροὶ καὶ μεγάλοι ἀπόλαυσαν ἐξίσου.

Κυριακή τῶν Μυροφόρων 2024

Τὴν Γ΄ Κυριακὴ ἀπὸ τὸ Πάσχα ποὺ εἶναι ἀφιερωμένη στὶς Μυροφόρες γυναῖκες ἀλλὰ καὶ ποὺ φέτος συνέπεσε μὲ τὴν 19ῃ Μαΐου, τὴν καθιερωμένη ὡς ἡμέρα μνήμης τῆς γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου, τίμησε ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος.

Ὁ Ποιμενάρχης μας προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναὸ Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν πλαισιωμένος ἀπὸ τὸν ἱερομόναχο π. Σωφρόνιο Στάγκο, τὸν ἐφημέριο π. Ῥαφαὴλ Ἀβραμίδη καθὼς καὶ τὸν φιλοξενούμενο Ἀρχιμανδρίτη Πανοσιολογιώτατο π. Γρηγόριο Ἰωάννου.

Εὐθὺς ἀμέσως ἀκολούθησε ἡ ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν 353.000 ψυχῶν, Ἑλλήνων τοῦ Πόντου ποὺ ἔχασαν τὴ ζωὴ τους στὰ καταναγκαστικὰ ἔργα, τὶς σφαγὲς καὶ τοῦ διωγμοῦ ἀπὸ τὸ κίνημα τῶν Νεοτούρκων.

Τέλος, ὁ Παναγιώτατος Ποιμενάρχης μας ἀπηύθυνε σύντομο λόγο, στὸν ὁποῖο ἀναφέρθηκε ἀφ' ἑνὸς στὴ σπουδαιότητα τῶν Μυροφόρων Γυναικῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἡμέρα τιμῆς στὴ μνήμη τῶν ἀδικοχαμένων Ἑλλήνων τοῦ Πόντου, στὸ ζήτημα τῶν κρυπτοχριστιανῶν.

Ἐδὼ ἡ ὁμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας
Πατήστε τον κωδικό: 568912

Σύναξη Οικογενειακών Όμάδων 2024

Τὴν Κυριακὴ 19 Μαΐου στὴν αἴθουσα τοῦ Καθηδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν στὴ Θεσσαλονίκη ἔλαβε χώρα ἡ σύναξη ὅλων τῶν συμμετεχόντων στὶς οἰκογενειακὲς ὁμάδες ποὺ πραγματοποιήθηκαν φέτος κατὰ τὸ διάστημα 2023-2024, ὅπου ἔγινε μὴ σύντομη παρουσίαση τῶν ὁμάδων καὶ ἀπολογισμὸς τῶν πεπραγμένων τοῦ ἔτους. Ὡστόσο, ἰδιαίτερα σημαντικὴ ὑπῆρξε ἡ παρουσία καὶ παλαιότερων μελῶν ποὺ συμμετεῖχαν σὲ ὁμάδες κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη εἴτε διαδικτυακὰ εἴτε μὲ φυσικὴ παρουσία.

Κεντρικοὶ ὁμιλητὲς ἦταν ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος καὶ ἡ πρεσβυτέρα Ἑλένη Φραγκογούλα, οἱ ὁποῖοι στὸ λόγο τους ἐπικεντρώθηκαν στὸν σκοπὸ τῶν ὁμάδων, ὁ ὁποῖος εἶναι νὰ γίνουμε μὴ εὐρύτερη οἰκογένεια, νὰ γίνουμε οἰκογένεια στὴν πράξη, μὲ ὅλο τὸ νόημα

τῆς λέξης καὶ νὰ ἐπαληθεύουμε ἐν τοῖς πράγμασι ὅτι εἴμαστε χριστιανοί, ὅτι πράγματι εἴμαστε πρόσωπα μὲ σκοπὸ τὴ μεταξὺ μας ἐν Χριστῷ κοινωνία.

Ἄξιοσημείωτα, ἐπίσης, ἦταν τὰ λόγια τοῦ φιλοξενούμενου Ἀρχιμανδρίτη Πανασιολογιωτάτου π. Γρηγορίου Ἰωάννου γιὰ τὴν ὠφελιμότητα των ομάδων διὰ μέσῳ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγάπης. Τέλος, οἱ παριστάμενοι ἐξέφρασαν τὶς θετικὲς ἀλλαγὲς καὶ τὰ συναισθήματα τὰ ὁποῖα βίωσαν κατὰ τὴ διάρκεια τῶν οἰκογενειακῶν συνάξεων, καθὼς καὶ τί ἀποκόμισαν ἀπὸ τὴ συνολικὴ συμμετοχὴ τους.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς σύναξης παρατέθηκε τράπεζα ἀγάπης σὲ ὅλους τοὺς παρόντες.

Ἀνακοίνωση

Τὴν Κυριακὴ **26 Μαΐου** στὶς 7:00μ.μ. στὴν αἴθουσα τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν θὰ πραγματοποιηθεῖ **ὁμιλία** μὲ θέμα:

«Οἱ Κρυφοχριστιανοὶ τῆς Μ. Ἀσίας»

Ὁμιλητὴς θὰ εἶναι ὁ ἀπόστρατος ἀξιωματικὸς κ. Ἰωάννης Παπαδόπουλος.

Ἐπίσης, γιὰ ὅποιον δὲν μπορεῖ νὰ ἔρθει αὐτοπροσώπως ἀλλὰ ἐνδιαφέρεται νὰ παρακολουθήσει διαδίκτυακά, θὰ πραγματοποιηθεῖ σύνδεση μὲσῳ ZOOM μὲ ὥρα σύνδεσης **6:50μ.μ.** καὶ ὥρα ἔναρξης **7:00μ.μ.** Μπορεῖτε νὰ ἐγγραφεῖτε

αυτόματα στὸν παρακάτω σύνδεσμο συμπληρώνοντας τὰ στοιχεῖα σας ἀκολουθώντας τὴν ἐξῆς διαδικασία:

Σύνδεσμος: <https://calendly.com/bishopbigr/meet-with-me>

1. Πατήστε στὸν σύνδεσμο καὶ θὰ σᾶς ἐμφανίσει τὸ ἡμερολόγιο
2. Πατήστε ἐπάνω στὴν ἡμερομηνία 26 καὶ θὰ ἐμφανίσει τὰ στοιχεῖα ποὺ πρέπει νὰ συμπληρώσετε γιὰ νὰ ὀλοκληρωθεῖ ἡ ἐγγραφή σας.
3. Μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς ἐγγραφῆς σας θὰ ἔρθει αυτόματα ὁ σύνδεσμος ZOOM στὸ e-mail ποὺ δηλώσατε.

Θὰ χαροῦμε νὰ σᾶς δοῦμε ἀπὸ κοντὰ, ἀλλὰ καὶ διαδικτυακὰ ὅσους δὲν μποροῦν νὰ παραστοῦν.

Πληροφορίες στὸ τηλ. 6982255224, π. Ῥαφαὴλ Ἀβραμίδης

**Ἐάν θέλετε νά λαμβάνετε δωρεάν στό e-mail σας το ἠλεκτρονικό περιοδικό
«Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε νά στείλετε στήν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.
Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».**

«Πνευματικά Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἑπεύθυνος Ἐκδοσης:
† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ.Ν.ἀγίου Γεωργίου Κατερίνης

